

Kino pro advokáta aneb Právní život

První březnové pondělí začíná v Praze tradiční festival dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět. V hlavním městě potrvá až do středy 15. března, poté se tyto filmy objeví v regionech. Hlavní pozornost bude letos věnována zcela logicky takzvanému islámskému státu. Pokud se ale čistě náhodou nezajímáte vůbec o nic jiného než o právo, máme pro vás tipy na několik filmů, jež byste neměli minout.

V první řadě jde o snímek Andrey Culkové „Exekuce“, zařazený do české soutěže. Ten vzbudil určitou pozornost již loni, dokument totiž vznikl v rámci projektu Český žurnál a vysílala jej tak Česká televize. Snímek je velmi kontroverzní, má své zaryté odpůrce i zastánce. Uživatelé Česko-slovenské filmové databáze film hodnotí poměrně špatně, pouhými 56 procenty. Nejlepší bude si udělat vlastní obrázek, třeba hned ve čtvrtek 9. března ve velkém sále Městské knihovny. Po zhruba hodinovém filmu má navíc následovat panelová debata nazvaná „Jak polidštit exekuci“, které by se měl účastnit i ministr spravedlnosti Robert Pelikán.

Ale pojďme dál. Soutěží rovněž film „Epidemie svobody“, který se soudě z anotace ptá: „Proč je v Česku očkování povinné, když ve většině zemí Evropy mají rodiče právo volby?“ Jistě, jde o společenské téma, ale s klíčovými právními přesahy. O očkování rozhodoval až Ústavní soud. A vyprovokoval tím velkou juristickou debatu. Podobně zásadní otázku, která je ve finále také velmi právní, řeší nizozemský snímek „Nebojím se“ o možnostech asistované sebevraždy, promítaný v kategorii Kdo je tady normální? Tolik ale spíše pro právní filozofy.

Univerzální bude „Proces“, natočený v estonsko-polsko-české koprodukcí a řazený do sekce Máte právo vědět. Dokument zachycuje soud s ukrajinským filmovým režisérem, obviněným z příprav terorismu, a možná bude v mnohém připomínat Proces Kafkův. „Nechybí ani příklady důkazních materiálů, které měly režisérovi vinu potvrzovat, ve skutečnosti však na ni nijak neukazují. Z jednotlivých prvků se skládá obraz vykonstruovaného politického procesu určeného k zastrašení odpůrců Putinova režimu,“ dočteme se o filmu na webu Jednoho světa.

Procesu se věnuje také dokument „Hissène Habré: Tragédie v Čadu“. V koprodukcí Francie a Čadu jej natočil režisér Mahammad-Sálih Hárún, jenž si svého času odnesl ceny z Benátek i z Cannes a je dobře známý rovněž divákům karlovarského festivalu. Snímek dokumentuje soud s diktátorem Habré, jehož režim má na svědomí odpornou genocidu. Loni dostal doživotí.

Tak vzhůru do kina. A kdyby vám to nestačilo, najděte si třeba filmy „Čtvero revolučních období“, „Dil Lejlá“ nebo „Vláda zbraní“, kde přijde ke slovu i druhý dodatek ústavy Spojených států amerických.

Mgr. Jan Januš

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)